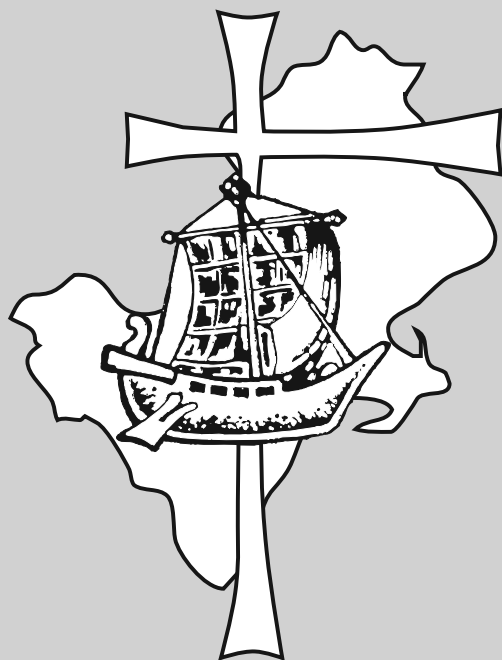

Butlletí Oficial del Bisbat de Tortosa

JUNY 2017

UMAS

su mutua de seguros

*35 años asegurando instituciones religiosas
y entidades de labor social*

C/ Santa Engracia, 10-12 -28010- MADRID
TLF: 91.319.10.10 www.umas.es

Sotecnic
seguretat

Sotecnic
telecomunicacions

Som una empresa que oferim un ampli ventall de serveis, entre els quals destaquen una secció dedicada a la fabricació, restauració i electrificació de campanes i rellotges monumentals. També realitzem instal·lacions i manteniments de megafonia, audiovisuals i sistemes de seguretat per grans espais.

Els nostres serveis:

- Fosa de campanes i objectes artístics.
- Fabricació i restauració de rellotgeria monumental.
- Megafonia de grans espais.
- Sistemes de seguretat.
- Telefonía: Mòbil i fixe.
- Seguretat, amb tots els seus serveis.
- Audiovisuals: venda i lloguer.

C/ Mossen Bellpuig, 2 | 43500 TORTOSA | T.: 977 446 717 | www.sotecnic.com

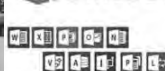

Venda d'Equips, TPV's, Consumibles i Accessoris. Servei Tècnic.
Aplicacions a mida. Internet i Xarxes. LOPD. Formació.

www.gis.cat

Office 365

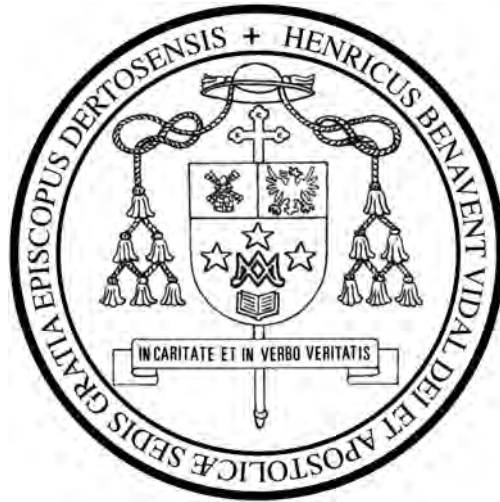

SharePoint
Lync
Exchange

C/ Vergés Paulí, 2
43500 — Tortosa

Telèfon: 977 588 082
Correu-e: gis@gis.cat

Butlletí Oficial

DEL

BISBAT DE TORTOSA

ANY CLVIII - TOM CXXX

Juny 2017

Núm. 6

Sr. Bisbe

**Homilia del Sr. Bisbe
en la solemnitat del Corpus Christi**
Santa Església Catedral de Tortosa,
diumenge 18 de juny de 2017

- Lectures:

1a: Dt 8,2-3.14-16

Salm: 147,12-20

2a: 1C 10,16-17

Ev: Jn 6,51-58

Il·lm. Sr. Vicari General i Capítol catedralici

Rectors de les parròquies de la ciutat i germans en el sacerdoci

Autoritats de la ciutat

Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta, Cort d'honor i representants de les distintes associacions eucarístiques presents en la diòcesi

Saludo de manera especial als xiquets i xiquetes que aquest any heu participat per primera vegada en la taula de l'Eucaristia i que avui us uniu a la nostra celebració en la Catedral, en honor a eixe Jesús a qui heu rebut per primer cop i a qui d'ara endavant heu de continuar rebent per a cuidar la vostra amistat amb Ell

Germanes i germans tots en el Senyor

1.- Aliment per al camí

Un any més celebrem la solemnitat del Cos i de la Sang del Senyor. És una festa de llarga tradició en l'Església, que està en el cor

del poble cristià i que ha tingut i té encara avui una gran importància en el calendari de l'any litúrgic. Ens podríem preguntar: ¿Per què els cristians dediquem un dia de festa en honor al sagrament del Cos i de la Sang del Senyor? ¿Per què dediquem una solemnitat especial a honorar, venerar i adorar al Senyor, present en el Santíssim sagrament de l'Altar?

Si hem escoltat atentament la paraula que s'acaba de proclamar, trobarem la resposta a aquestes preguntes: els cristians celebrem la solemnitat del Corpus Christi perquè hem de recordar. La paraula clau de la primera lectura, que Moisès adreça al poble d'Israel i repeteix dues vegades en el fragment que hem escoltat, és *recorda't; no oblides*. No oblides que el Senyor, en el camí que has fet pel desert t'ha alimentat amb el manà, un aliment baixat del cel “que els teus pares no coneixien” (Dt 8,16). Recorda't, diu Moisès al poble, que el Senyor et va donar aquest aliment “perquè aprenguessis que l'home no viu només de pa; viu de tota paraula que surt de la boca de Déu” (Dt 8,3).

Celebrem la solemnitat del Cos i la Sang del Senyor, per tant, per a no oblidar que aquest sagrament és l'aliment que el Senyor ha donat al seu poble per a caminar pel món al llarg dels segles i de la història, vers aquella meta que és la pàtria definitiva, que és el cel. Moltes vegades el camí de l'Església pel món és semblant al que va fer el poble d'Israel pel desert: era una terra eixuta, sense aigua; un desert terrible, ple de serps verinoses i escorpins. El camí no era fàcil per al poble, però Déu, que el posava a prova per a conèixer els seus sentiments, no volia que morís en el desert i per això l'alimentava amb el manà. Nosaltres celebrem aquesta solemnitat per recordar que Déu també alimenta a la seua Església amb un pa que ve del cel, que és el mateix Jesús que camina amb nosaltres i ens acompanya a tots; amb un aliment que ens dóna forces i ens ajuda a mantenir viva l'esperança. ¿Què seria de l'Església en el seu caminar per aquest món, que tantes vegades s'assembla a aquest desert terrible i ple de perills, que era una terra eixuta i sense aigua? Avui volem recordar que l'Eucaristia és l'aliment que ens dóna força i Vida per a continuar el nostre pelegrinatge.

2.- Pa que ens uneix a Crist

Celebrem també la solemnitat del Corpus Christi per no oblidar que el cristià troba la seua vida si està unit al Crist. En l'Evangeli

que s'acaba de proclamar hem escoltat unes paraules del Senyor: "Qui menja la meua carn i beu la meua sang, està en mi, i jo, en ell" (Jn 6,25-56). Cada vegada que ens acostem a participar del banquet Eucarístic Crist ve a cadascú de nosaltres per a què nosaltres estem en Ell. En aquesta solemnitat del Corpus Christi recordem que el cristià troba la Vida en la comunió amb el Senyor, i que si estem lluny de Crist, encara que tinguéssim moltes coses, en realitat ens faltaria lo més important. Qui té a Crist ho té tot; té la Vida perquè té l'amistat amb Ell, i eixa amistat és font de l'alegria. En canvi qui està separat de Crist és com un "ric satisfet que se'n torna a casa sense res" (Antífona Magníficat), perquè li falta allò que pot donar l'autèntica alegria i l'autèntica esperança. La festa del Corpus Christi ens recorda, per tant, que l'aliment de la vida veritable, és a dir, el Pa que ens porta a la vida eterna, és el mateix Jesús; que sense Ell no podem res, però qui està unit a Ell ho pot tot, no per les seues forces sinó per la força que li dóna aquest aliment.

3.- Fonament de la comunió eclesial

Celebrem la solemnitat del Corpus Christi per recordar que tots els qui participem del mateix Pa -com hem escoltat en la segona lectura- som membres de Crist i, per tant, formem entre nosaltres un sol cos. L'Eucaristia és el sagrament que edifica l'Església, perquè ens uneix a tots al Crist. Sense l'Eucaristia l'Església no podria ser un cos unit perquè el qui ens uneix a tots, fent de nosaltres una sola família, és el Crist del qui tots participem.

La participació en l'Eucaristia és necessària per aprendre com hem de viure en l'Església. Els cristians no som tots iguals, cadascú tenim la nostra manera de pensar i de veure les coses. Però si tots participem del Cos de Crist, això significa que estem units perquè creiem en Ell i volem ser els seus amics. Aquesta fe comuna i aquest desig de viure units al Senyor són més forts que les diferències que puguen haver-hi entre nosaltres. Celebrar l'Eucaristia és recordar que les diferències no poden convertir-se en divisions. Sant Pau ens ha dit: "tots nosaltres, ni que siguem molts, formem un sol cos, ja que tots participem del mateix pa" (1Co 10,17). En aquesta societat on tantes vegades les persones ens enfrontem i ens dividim per les nostres maneres de pensar i de veure les coses, per les ideologies o els interessos, els cristians no hem d'oblidar que aquells que partici-

pem en l'Eucaristia no podem consentir que les diferències acaben convertint-se en divisions.

Recorda't -diu Moisès al poble d'Israel- que aquest és l'aliment que necessites per caminar pel desert; recorda't -ens ha dit Jesús- que aquest és l'aliment que ens dóna la Vida; recorda't -ens ha dit Sant Pau- que aquest és el Cos de Crist que fa de tots els qui participem en Ell un únic cos. Necessitem celebrar la festa del Corpus Christi per no oblidar mai aquestes veritats. Perquè si abandonem l'Eucaristia mor la vida cristiana; si abandonem l'Eucaristia perdem la il·lusió, la força i l'esperança per a caminar pel món; si abandonem l'Eucaristia l'Església es divideix, es destrueix per dins.

4.- Significat de la processó

Ara, després de l'Eucaristia, celebrarem la solemne processó del Corpus. En aquest acte confessem que Crist s'ha quedat en l'Església; que quan aquells deixebles d'Emmaús li van dir "queda't amb nosaltres", Senyor (Lc 24,29), Ell es va quedar en el sagrament del seu Cos i de la seua Sang. L'Església conserva eixa presència de Crist com un tresor, perquè Ell s'hi ha quedat. Però l'Església sap també que Crist no s'ha quedat per a ella, sinó per a tot el món, perquè Ell no ha vingut a salvar l'Església, sinó a salvar a tota la humanitat. S'ha quedat en l'Església per a caminar amb tots els homes i dones del nostre món.

Demanam-li al Senyor que sigui el nostre company de camí. Marxem alegres amb la certesa que el Senyor no ens deixa mai. Jesús no ens abandona mai, ans al contrari, som nosaltres els qui moltes vegades l'abandonem i ens oblidem d'Ell.

Jesús surt avui als carrers dels nostres pobles perquè vol dir-nos a tots nosaltres i a tot el món: si voleu trobar la Vida veniu a mi, creieu en mi, mengeu el meu Cos, beveu la meua Sang i viureu gràcies a mi.

Que així sigui.

† Enrique Benavent i Vidal
Bisbe de Tortosa

L'Esperit i la vida del cristià (PARAULES DE VIDA – 4 de juny 2017)

La solemnitat de la Pentecosta no és únicament el dia en què finalitza el temps pasqual. Celebrem l'esdeveniment en el qual la Pasqua arriba a la seua plenitud. L'Esperit que el Pare envia sobre l'Església naixent, que penetra fins al fons del cor dels creients i que omple tota la terra, és el fruit de la Pasqua. Crist va viure, va pregar, va morir i va ressuscitar per aconseguir-nos el do de l'Esperit de manera que, perdonats els nostres pecats i fets criatures noves per la seua acció en nosaltres, estimem Déu, visquem com a fills seus i aconseguim la meta a què hem estat cridats en el nostre baptisme: la santedat.

La seua presència i acció en nosaltres és tan discreta i silenciosa que fàcilment caiem en un “oblit de l'Esperit”. I d'altra banda és absolutament necessària per a la vida cristiana, que és la vida de la gràcia. Si en cadascú de nosaltres hi ha quelcom de santedat és perquè Ell habita en el nostre interior; si en algun moment tenim una experiència vertadera d'oració, és perquè l'Esperit ens ensenya com hem de pregar i ens mou a dir a Déu “Abbá”; si al llarg de la nostra vida aconseguim vèncer les apetències egoistes que ens dominen, és perquè no vivim segons les obres de la carn, sinó segons l'Esperit... Tot el que hi ha en nosaltres de bo i sant és fruit de la seua acció en els nostres cors.

Els sants pares s'han servit d'experiències quotidianes per ajudar-nos a comprendre la necessitat que tenim de l'Esperit per a la vida de l'ànima i perquè entenguem el seu mode d'actuar. Vegem dos dels innumerables testimonis que trobem en la tradició de l'Església.

Sant Hilari de Poitiers es fixa en els sentits del cos humà. Perquè s'activen és necessari un estímul exterior: l'home té ulls, oïdes, olfacte, etc... Aquests sentits són capacitats que hi ha al cos, però sense llum l'ull no pot veure; sense so l'oïda no pot exercir la seua funció pròpia; sense olor l'olfacte no ol. De la mateixa manera, l'home té una capacitat innata d'entendre a Déu, però “si no rep per la fe el Do que és l'Esperit, li faltarà llum per arribar a eixe coneixement”. Sense l'Esperit no podem arribar a les realitats divines, perquè Ell és la llum que ens obri al coneixement de Déu.

Sant Ciril de Jerusalem afirma que el Senyor es va servir del terme *aigua* per a designar la gràcia de l'Esperit, perquè l'aigua ho sosté tot, és imprescindible per a l'herba i els animals, perquè des-

cedeix del cel i, sent la mateixa aigua, produeix efectes diferents: uns en les palmeres, altres en les vinyes, etc... Igual que sense aigua no seria possible la vida en el nostre món, sense l'Esperit la vida cristiana desapareixeria. I de la mateixa manera que l'aigua que cau del cel és la mateixa per a totes les plantes i fa que cadascuna d'elles produeixi el seu propi fruit, tots els creients rebem el mateix Esperit per a viure la vocació a la santedat. Però perquè arribem a eixa meta, l'Esperit produeix efectes distints en cadascú de nosaltres: a uns els dóna la saviesa; a altres la fortalesa per al martiri; a d'altres el do de la misericòrdia, etc...

Que en aquesta solemnitat de Pentecosta els nostres cors s'obrin a l'Esperit de Déu perquè l'Església es renove cada dia en santedat. Aquest ha de ser el fruit de les celebracions pasquals.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Contemplar el món amb la mirada de Déu *(PARAULES DE VIDA – 11 de juny 2017)*

El diumenge posterior a Pentecosta celebrem la solemnitat de la Santíssima Trinitat. Aquesta festa és una invitació a donar gràcies al Pare pel seu disseny d'amor al món, que s'ha revelat en l'enviament del Fill i l'efusió de l'Esperit Sant. La font d'on brolla la història de la salvació no és altra que el mateix Déu que "és amor" (1 Jn 4, 8). Eixe Déu que se'ns ha manifestat com amor vol donar-se també a cadascú de nosaltres com a premi, perquè tots els seus fills aconseguim eixa felicitat tan gran que no podem imaginar i que consisteix en participar del seu amor etern. Si la vocació més profunda de tot ésser humà és l'amor, aquesta troba la seua plenitud en Déu.

També avui recordem d'una manera especial als religiosos i religioses que, perquè han conegut i cregut en l'Amor, s'han sentit cridats a viure totalment per a Ell en la vida contemplativa. El seu testimoni ens recorda a tots què ha de ser el verdaderament decisiu en la nostra vida; la seua oració per l'Església sosté als qui vivim en el món el camí de la santedat; la seua entrega radical enforteix els qui dia a dia entreguen la vida en l'anunci de l'Evangelí i el testimoni de la fe. La intercessió dels contemplatius és una font incessant de gràcia i benedicció per a l'Església i el món. Com a bisbe vull

invitar-vos a pregar avui pels qui s'han sentit cridats a viure el camí de santedat en la vida contemplativa, i d'una forma especial per les nou comunitats que hi ha en la nostra diòcesi. Demanem que el Senyor les sostingui i les beneeixi amb noves vocacions. Una Església sense vida contemplativa li faltaria un alè de vida.

Tal vegada molts poden entendre aquesta vocació com una ruptura amb el món que porta a desentendre's d'ell. Però no és així. No estem davant de persones que no volen saber res del món, sinó davant de cristians que volen submergir-se en el misteri d'eixe Déu que és amor. Açò no els porta al menyspreu del món, sinó a contemplar-lo amb la mirada de Déu. El gran místic Sant Joan de la Creu ha afirmat que "el mirar de Déu és amar". No pot mirar el món d'una altra manera Aquell que és amor. I qui se submergeix totalment en Déu no pot tindre una altra mirada que la mateixa mirada de Déu.

Els qui vivim immersos en el món estem exposats a veure'l des dels nostres interessos i prejuís; valorem les coses i els esdeveniments per la seua utilitat o eficàcia; ens deixem esclavitzar pel ritme frenètic que la societat acaba imposant a la nostra vida; som més propensos a jutjar que a estimar; ens deixem portar pel desig de la immediatesa i dels resultats ràpids i espectaculars. Viure així no condueix a la pau ni entre les persones ni en els nostres cors. Qui mira el món amb els ulls de l'amor no busca els propis interessos ni és esclau del desig de rapidesa o eficàcia; valora les coses pel que realment són i no jutja a ningú. Eixe és el camí que ens porta al goig de l'Esperit.

Amb la meua benedicció i afecte.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Queda't amb nosaltres, Senyor
(*PARAULES DE VIDA – 18 de juny 2017*)

Aquest diumenge celebrem la solemnitat del **Corpus Christi**. En ella, els catòlics confessem públicament la nostra fe en la presència del Senyor en l'Eucaristia, mostrem la importància que té per a la nostra vida cristiana i li agraïm el do immens que és per a nosaltres aquest sagrament.

Malauradament, en el moment actual molts cristians no senten la necessitat de l'Eucaristia. Per a mi, un dels fenòmens més preocupants actualment en l'Església és l'abandó de la Missa dominical per part de la majoria dels batejats. Aquest fet té greus conseqüències per a la vida de la fe. Qui deixa de participar en l'Eucaristia viu, en primer lloc, un procés de distanciament interior de Crist, i la seua amistat amb el Senyor es va refredant progressivament fins a morir. A més, també es va separant de l'Església fins arribar a sentir-se estrany en ella. Una experiència humana ens pot ajudar a entendre-ho: si algú, podent fer-ho, deixa de participar durant molt de temps en les celebracions de la seua família, es distancia interiorment d'ella i cada vegada té menys ganes de reunir-se amb els seus perquè acaba sentint-se estrany i incòmode. El vincle d'amor que l'unia als seus germans ha mort. L'amor a Crist i als germans en la fe s'enforteix participant en la celebració eucarística.

El Concili Vaticà II ha volgut inculcar en el cor dels catòlics l'amor a l'Eucaristia i ha ensenyat, amb expressions d'una gran profunditat, la necessitat absoluta d'aquest sagrament per a la vida del cristià i de l'Església. En la *Constitució sobre l'Església* afirma que aquesta “*viu i creix contínuament*” per l'Eucaristia (núm. 26). En la *Constitució sobre la sagrada litúrgia* ensenya que del misteri eucarístic “*ens ve, com de la font, la vida de la gràcia*” (núm. 10). I en el *Decret sobre el ministeri i la vida dels preveres* es diu que en aquest sagrament “*hi ha inclòs tot el bé espiritual de l'Església, és a dir, Crist mateix, la nostra Pasqua*” (núm. 5).

Després d'escoltar a aquell desconegut que s'havia unit a ells en el camí i els explicava les escriptures, els dos deixebles d'Emmaús van sentir el desig d'estar més temps amb eixe personatge a qui encara no havien reconegut, i li van demanar que es quedés amb ells (Lc 24, 29). Quan el van reconèixer en la fracció del pa, se'n tornaren a Jerusalem, on “*van trobar reunits els Onze i els qui eren amb ells*” i van contar “*el que havia passat pel camí i com l'havien reconegut quan partia el pa*” (Lc 24, 33-35). En el pa partit van descobrir el Senyor, que havia caminat i s'havia quedat amb ells. El seu cor es va omplir d'alegria.

Aquesta alegria per la proximitat del Senyor és la que volem comunicar avui a tots: en el pa partit de la celebració de l'Eucaristia la nostra vida s'ompli de joia perquè el desig d'estar amb Ell es fa realitat; i en la processó eucarística que recorre els carrers dels nostres pobles i ciutats l'Església proclama que res li fa perdre la pau,

perquè té la certesa de caminar acompanyada per Crist. ¿No és trista la indiferència de tants catòlics envers l'Eucaristia?

Amb la meua benedicció i afecte.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Viure en l'Església

(PARAULES DE VIDA – 25 de juny 2017)

El dia 29 de juny celebrem la solemnitat dels sants apòstols Pere i Pau. Per als catòlics aquesta festa té un significat especial, perquè la referència al ministeri apostòlic és un dels elements característics de la nostra manera d'entendre l'Església i de viure en ella.

En aquest moment, per a gran part de la nostra societat la idea d'Església s'ha tornat estranya. Molts la veuen com una institució llunyana, en la seua consciència s'ha instal·lat un sentiment de desconfiança cap a ella i la miren amb ulls de sospita. Els pastors som conscients que les nostres ensenyances, que en altres èpoques eren rebudes sense discussió, actualment no gaudeixen en principi d'una acollida favorable, per la qual cosa constantment ens hem de justificar davant la societat. Aquests sentiments els viuen també molts cristians.

Hi ha un segon tret que caracteritza la vivència de la fe en el moment actual. En altres èpoques la fortalesa institucional de l'Església li conferia prestigi davant del nostre món. Per als catòlics era també un motiu d'orgull. Aquesta solidesa afavoria l'evangelització, perquè era valorada positivament dins i fora d'ella. Avui estem davant d'una sensibilitat distinta: es valora la senzillesa, la proximitat, l'espontaneïtat, la familiaritat o el sentiment a l'hora de viure la fe. De vegades tinc la sensació que una fortalesa institucional avui és més una dificultat que un avantatge per a l'evangelització. Molts cristians se senten còmodes en el seu grup, comunitat i parròquia, però la idea d'Església els resulta estranya.

La celebració d'aquesta festa és un moment per reforçar el nostre sentit de pertinença a l'única Església fundada per Crist, qui va confiar a Pere la missió de pasturar les seues ovelles i de confirmar els seus germans en la fe, donant-li l'autoritat per realitzar-la. És la mateixa Església que es va edificar sobre el ministeri dels apòstols

que van anar per tot el món anunciant l'evangeli del Regne i invitant a tots a creure en Crist, fins a donar la vida per Ell. Aquesta Església avui es manté unida gràcies al ministeri dels bisbes en comunió amb el Papa, que és el successor de Pere i el principi de la unitat del Poble de Déu.

La memòria del martiri d'aquests dos amics del Senyor, als quals honorem el mateix dia i amb idèntica veneració, ha d'enfortir la nostra comunió amb el Papa i amb els nostres bisbes. Reconeixent que tots som éssers humans envoltats en debilitat i que ens podem equivocar, no s'entén que un catòlic confie més en ideologies alienes o contràries a la fe cristiana que en les ensenyances dels seus pastors, les quals han de ser rebudes amb actitud de confiança com a criteri segur des del que orientar la vida cristiana.

D'altra banda, no podem quedar-nos tancats en la nostra xicoteta comunitat. L'Església no és una agrupació de grupets amb esperit sectari. Per a un catòlic el decisiu no és el seu grup sinó l'Església, i pertànyer a ella, malgrat les debilitats de tots els seus membres, és un honor perquè és una gràcia de Déu: de l'Església hem rebut la fe i rebem cada dia la gràcia que ens santifica.

Pregueu pel Papa i pels bisbes. L'oració de la comunitat ens sosté en el nostre ministeri.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

El Espíritu y la vida del cristiano (PALABRAS DE VIDA – 4 de junio 2017)

La solemnidad de Pentecostés no es únicamente el día en que finaliza el tiempo pascual. Celebramos el acontecimiento en el que la Pascua llega a su plenitud. El Espíritu que el Padre envía sobre la Iglesia naciente, que penetra hasta lo más profundo del corazón de los creyentes y que llena toda la tierra, es el fruto de la Pascua. Cristo vivió, oró, murió y resucitó para alcanzarnos el don del Espíritu de modo que, perdonados nuestros pecados y hechos criaturas nuevas por su acción en nosotros, amemos a Dios, vivamos como hijos suyos y alcancemos la meta a la que hemos sido llamados en nuestro bautismo: la santidad.

Su presencia y su acción en nosotros es tan discreta y silenciosa que fácilmente caemos en un “olvido del Espíritu”. Y por otra parte es absolutamente necesaria para la vida cristiana, que es la vida de la gracia. Si en cada uno de nosotros hay algo de santidad es porque el Él habita en nuestro interior; si en algún momento tenemos una experiencia verdadera de oración, es porque el Espíritu nos enseña cómo debemos orar y nos mueve a decir a Dios “Abbá”; si a lo largo de nuestra vida logramos vencer las apetencias egoístas que nos dominan, es porque no vivimos según las obras de la carne, sino según el Espíritu... Todo lo que hay en nosotros de bueno y santo es fruto de su acción en nuestros corazones.

Los santos padres se han servido de experiencias cotidianas para ayudarnos a comprender la necesidad que tenemos del Espíritu para la vida del alma y para que entendamos su modo de actuar. Veamos dos de los innumerables testimonios que encontramos en la tradición de la Iglesia.

San Hilario de Poitiers se fija en los sentidos del cuerpo humano. Para que se activen es necesario un estímulo exterior: el hombre tiene ojos, oídos, olfato, etc... Estos sentidos son capacidades que hay en el cuerpo, pero sin luz el ojo no puede ver; sin sonido el oído no puede ejercer su función propia; sin olor el olfato no huele. Del mismo modo, el hombre tiene una capacidad innata de entender a Dios, pero “si no recibe por la fe el Don que es el Espíritu, le faltará luz para llegar a ese conocimiento”. Sin el Espíritu no podemos llegar a las realidades divinas, porque Él es la luz que nos abre al conocimiento de Dios.

San Cirilo de Jerusalén afirma que el Señor se sirvió del término *agua* para designar la gracia del Espíritu, porque el agua lo sostiene todo, es imprescindible para la hierba y los animales, porque desciende del cielo y, siendo la misma agua, produce efectos diferentes: unos en las palmeras, otros en las vides, etc... Al igual que sin agua no sería posible la vida en nuestro mundo, sin el Espíritu la vida cristiana desaparecería. Y del mismo modo que el agua que cae del cielo es la misma para todas las plantas y hace que cada una de ellas produzca su propio fruto, todos los creyentes recibimos el mismo Espíritu para vivir la vocación a la santidad. Pero para llegar a esa meta, el Espíritu produce efectos distintos en cada uno de nosotros: a unos les da la sabiduría; a otros la fortaleza para el martirio; a otros el don de la misericordia, etc...

Que en esta solemnidad de Pentecostés nuestros corazones se abran al Espíritu de Dios para que la Iglesia se renueve cada día en santidad. Este ha de ser el fruto de las celebraciones pascales.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Contemplar el mundo con la mirada de Dios
(PALABRAS DE VIDA – 11 de junio 2017)

El domingo posterior a Pentecostés celebramos la solemnidad de la Santísima Trinidad. Esta fiesta es una invitación a dar gracias al Padre por su designio de amor al mundo, que se ha revelado en el envío del Hijo y la efusión del Espíritu Santo. La fuente de donde brota la historia de la salvación no es otra que el mismo Dios que “es amor” (1 Jn 4, 8). Ese Dios que se nos ha manifestado como amor quiere darse también a cada uno de nosotros como premio, para que todos sus hijos alcancemos esa felicidad tan grande que no podemos imaginar y que consiste en participar de su amor eterno. Si la vocación más profunda de todo ser humano es el amor, ésta encuentra su plenitud en Dios.

También hoy recordamos de una manera especial a los religiosos y religiosas que, porque han conocido y creído en el Amor, se han sentido llamados a vivir totalmente para Él en la vida contemplativa. Su testimonio nos recuerda a todos qué ha de ser lo verdaderamente decisivo en nuestra vida; su oración por la Iglesia sostiene a quienes vivimos en el mundo el camino de la santidad; su entrega radical fortalece a los que día a día entregan la vida en el anuncio del Evangelio y el testimonio de la fe. La intercesión de los contemplativos es una fuente incesante de gracia y bendición para la Iglesia y el mundo. Como obispo quiero invitaros a orar hoy por quienes se han sentido llamados a vivir su camino de santidad en la vida contemplativa, y de una forma especial por las nueve comunidades que hay en nuestra diócesis. Pidamos que el Señor las sostenga y las bendiga con nuevas vocaciones. Una Iglesia sin vida contemplativa le faltaría un aliento de vida.

Tal vez muchos pueden entender esta vocación como una ruptura con el mundo que lleva a desentenderse de él. Esto no es así. No es-

tamos ante personas que no quieren saber nada del mundo, sino ante cristianos que quieren sumergirse en el misterio de ese Dios que es amor. Esto no les lleva al desprecio del mundo, sino a contemplarlo con la mirada de Dios. El gran místico San Juan de la Cruz ha afirmado que “el mirar de Dios es amar”. No puede mirar el mundo de otro modo Aquel que es amor. Y quien se sumerge totalmente en Dios no puede tener otra mirada que la misma mirada de Dios.

Quienes vivimos inmersos en el mundo estamos expuestos a verlo desde nuestros intereses y prejuicios; valoramos las cosas y los acontecimientos por su utilidad o eficacia; nos dejamos esclavizar por el ritmo frenético que la sociedad acaba imponiendo a nuestra vida; somos más propensos a juzgar que a amar; nos dejamos llevar por el deseo de lo inmediato y de los resultados rápidos y espectaculares. Vivir así no conduce a la paz ni entre las personas ni en nuestros corazones. Quien mira el mundo con los ojos del amor no busca sus intereses ni es esclavo del deseo de rapidez o eficacia; valora las cosas por lo que realmente son y no juzga a nadie. Ese es el camino que nos lleva al gozo del Espíritu.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Quédate con nosotros, Señor

(PALABRAS DE VIDA – 18 de junio 2017)

Este domingo celebramos la solemnidad del **Corpus Christi**. En ella, los católicos confesamos públicamente nuestra fe en la presencia del Señor en la Eucaristía, mostramos la importancia que tiene para nuestra vida cristiana y le agradecemos el don inmenso que es para nosotros este sacramento.

Desgraciadamente, en el momento actual muchos cristianos no sienten la necesidad de la Eucaristía. Para mí, uno de los fenómenos más preocupantes actualmente en la Iglesia es el abandono de la Misa dominical por parte de la mayoría de los bautizados. Este hecho tiene graves consecuencias para la vida de la fe. Quien deja de participar en la Eucaristía vive, en primer lugar, un proceso de distanciamiento interior de Cristo, y su amistad con el Señor se va enfriando progresivamente hasta morir. Además, también se va

separando de la Iglesia hasta llegar a sentirse extraño en ella. Una experiencia humana nos puede ayudar a entenderlo: si alguien, pudiendo hacerlo, deja de participar durante mucho tiempo en las celebraciones de su familia, se distancia interiormente de ella y cada vez tiene menos ganas de reunirse con los suyos porque acaba sintiéndose extraño e incómodo. El vínculo de amor que le unía a sus hermanos ha muerto. El amor a Cristo y a los hermanos en la fe se fortalece participando en la celebración eucarística.

El Concilio Vaticano II ha querido inculcar en el corazón de los católicos el amor a la Eucaristía y ha enseñado, con expresiones de una gran profundidad, la necesidad absoluta de este sacramento para la vida del cristiano y de la Iglesia. En la *Constitución sobre la Iglesia* afirma que esta “*vive y se desarrolla sin cesar*” por la Eucaristía (nº 26). En la *Constitución sobre la sagrada liturgia* enseña que del misterio eucarístico “*mana hacia nosotros, como de una fuente, la vida de la gracia*” (nº 10). Y en el *Decreto sobre el ministerio y la vida de los presbíteros* se dice que en este sacramento “*se contiene todo el bien espiritual de la Iglesia: Cristo, nuestra Pascua*” (nº 5).

Después de escuchar a aquel desconocido que se había unido a ellos en el camino y les explicaba las escrituras, los dos discípulos de Emaús sintieron el deseo de estar más tiempo con ese personaje a quien todavía no habían reconocido, y le pidieron que se quedara con ellos (Lc 24, 29). Y cuando lo reconocieron en la fracción del pan se volvieron a Jerusalén, “*donde encontraron reunidos a los once con sus compañeros*” y “*les contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan*” (Lc 24, 33-35). En el pan partido descubrieron al Señor, que había caminado y se había quedado con ellos. Su corazón se llenó de alegría.

Esta alegría por la cercanía del Señor es la que queremos comunicar hoy a todos: en el pan partido de la celebración de la Eucaristía nuestra vida se llena de gozo porque el deseo de estar con el Señor se hace realidad; y en la procesión eucarística que recorre las calles de nuestros pueblos y ciudades la Iglesia proclama que nada le hace perder la paz, porque tiene la certeza de caminar acompañada por Cristo. ¿No es triste la indiferencia de tantos católicos hacia la Eucaristía?

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Vivir en la Iglesia (PALABRAS DE VIDA – 25 de junio 2017)

El día 29 de junio celebramos la solemnidad de los santos apóstoles Pedro y Pablo. Para los católicos esta fiesta tiene un significado especial, porque la referencia al ministerio apostólico es uno de los elementos característicos de nuestra manera de entender la Iglesia y de vivir en ella.

En este momento, para gran parte de nuestra sociedad la idea de Iglesia se ha vuelto extraña. Muchos la ven como una institución lejana, en su conciencia se ha instalado un sentimiento de desconfianza hacia ella y la miran con ojos de sospecha. Los pastores somos conscientes de que nuestras enseñanzas, que en otras épocas eran recibidas sin discusión, actualmente no gozan en principio de una acogida favorable, por lo que constantemente nos tenemos que justificar ante la sociedad. Estos sentimientos los viven también muchos cristianos.

Hay un segundo rasgo que caracteriza la vivencia de la fe en el momento actual. En otras épocas la fortaleza institucional de la Iglesia le confería prestigio ante nuestro mundo. Para los católicos era también un motivo de orgullo. Esta solidez favorecía la evangelización, porque era valorada positivamente dentro y fuera de ella. Hoy estamos ante una sensibilidad distinta: se valora la sencillez, la cercanía, la espontaneidad, la familiaridad o el sentimiento a la hora de vivir la fe. A veces tengo la sensación de que una fortaleza institucional es hoy más una dificultad que una ventaja para la evangelización. Muchos cristianos se sienten cómodos en su grupo, comunidad y parroquia, pero la idea de Iglesia les resulta extraña.

La celebración de esta fiesta es un momento para reforzar nuestro sentido de pertenencia a la única Iglesia fundada por Cristo, quien confió a Pedro la misión de apacentar sus ovejas y de confirmar a sus hermanos en la fe, dándole la autoridad para realizarla. Es la misma Iglesia que se edificó sobre el ministerio de los apóstoles que fueron por todo el mundo anunciando el evangelio del Reino e invitando a todos a creer en Cristo, hasta dar la vida por Él. Esta Iglesia hoy se mantiene unida gracias al ministerio de los obispos en comunión con el Papa, que es el sucesor de Pedro y el principio de la unidad del Pueblo de Dios.

La memoria del martirio de estos dos amigos del Señor, a quienes honramos el mismo día y con idéntica veneración, debe fortalecer

nuestra comunión con el Papa y con nuestros obispos. Reconociendo que todos somos seres humanos envueltos en debilidad y que no podemos equivocarnos, no se entiende que un católico confíe más en ideologías ajenas o contrarias a la fe cristiana que en las enseñanzas de sus pastores, que deben ser recibidas con actitud de confianza como criterio seguro desde el que orientar la vida cristiana.

Por otra parte, no podemos quedarnos encerrados en nuestra pequeña comunidad. La Iglesia no es una agrupación de grupitos con espíritu sectario. Para un católico lo decisivo no es su grupo sino la Iglesia, y pertenecer a ella, a pesar de las debilidades de todos sus miembros, es un honor porque es una gracia de Dios: de la Iglesia hemos recibido la fe y recibimos cada día la gracia que nos santifica.

Orad por el Papa y por los obispos. La oración de la comunidad nos sostiene en nuestro ministerio.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

**Activitats de
l'Excm. i Rvdm. Mons. Enrique Benavent i Vidal,
bisbe de Tortosa.
Juny 2017**

- 1.- Visita pastoral a la parròquia *l'Assumpció de Maria*, de Flix.
- 2.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria diocesana.
- 3.- Tortosa, espai Patronat: presideix la Jornada diocesana de voluntaris de Càritas i grups d'acció social i caritativa.
Parròquia *Sant Lluç*, d'Uldecona: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 4.- Parròquia *Sant Miquel i Sant Benet*, de Tivenys: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
Tortosa, Catedral de Santa Maria: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup d'adults de diferents parròquies de la diòcesi.

- 5.- Visita pastoral a la parròquia *Sant Marc*, del Mas de Barberans.
Ermita de la *Mare de Déu de l'Aldea*: presideix la celebració de l'Eucaristia en sufragi de tots els confreres difunts, amb motiu de les festes a la Mare de Déu.
- 6.- Despatxa assumptes en la cúria i es reuneix amb el consell episcopal.
Visita pastoral a la parròquia *Sant Marc*, del Mas de Barberans.
- 7.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Tortosa, Catedral de Santa Maria: presideix l'Eucaristia commemorativa del 420è aniversari de la consagració de la Seu.
- 8.- Despatxa assumptes en la cúria diocesana.
Barcelona, Seminari interdiocesà: participa en els actes de cloenda del curs 2016-2017.
- 9.- Despatxa assumptes en la cúria.
Parròquia *Mare de Déu dels Àngels*, de Tortosa: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 10.- València: concelebra l'Eucaristia d'ordenació episcopal de Mons. Santiago de Wit, recentment nomenat pel Sant Pare nunci apostòlic en la República Centreafricana y Xat.
Parròquia *Sant Andreu*, de la Fatarella: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 11.- Parròquia *Sant Marc*, del Mas de Barberans: presideix la Missa estacional, entre altres actes de la visita pastoral.
- 12.- Tortosa, Seminari: festa sacerdotal *Jesucrist, gran sacerdot per sempre*.
- 13.- Parròquia *Sant Antoni*, d' Els Valentins: presideix la Missa estacional, entre altres actes de la visita pastoral.
Tortosa: comparteix un àpat amb els membres del Secretariat Interdiocesà de Joventut, que celebren a Tortosa la trobada de final de curs.
- 14.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.

- 15.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Presideix la roda de premsa en la qual Càritas presenta la memòria social 2016.
- 16.- Jesús, centre d'espiritualitat *Sant Enric d'Ossó*: es reuneix amb els arxiprestes i els delegats diocesans.
Parròquia *l'Assumpció de Maria*, de Xert: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 17.- Jesús, centre d'espiritualitat *Sant Enric d'Ossó*: presideix la reunió del Consell de Càritas diocesana i l'Assemblea anual.
Parròquia *Sant Bartomeu*, de La Sénia: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves. Clou així la visita pastoral a aquesta parròquia.
- 18.- Tortosa, Catedral de Santa Maria: presideix la solemne Eucaristia en la festivitat del Corpus Christi, seguida de la processó pels carrers de la ciutat.
- 19.- Cartoixa de *Santa Maria de Benifassà*: presideix la celebració de l'Eucaristia amb la comunitat de religioses.
Despatxa assumptes en la cúria diocesana i rep visites en la residència episcopal.
- 20.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
- 21.- Madrid: despatxa assumptes en la CEE.
- 22.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
- 23.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria diocesana.
Parròquia *l'Assumpció de Maria*, de Catí: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 24.- Parròquia *Sant Joan Baptista*, de Campredó: presideix la celebració de l'Eucaristia en la festa major del poble, i beneeix el nou quadre del lavatori dels peus, pintat per Joan Rebull.
- 25.- Parròquia *la Nativitat de Maria*, d'Aldover: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.

Parròquia *l'Assumpció de Maria*, de Xerta: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.

Parròquia *Sant Francesc*, de Jesús: presideix la solemne Eucaristia, seguida de la processó pels carrers del poble, en la festa del Sagrat Cor de Jesús.

26-27.- Madrid: reunió de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola.

28.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.

29.- Despatxa assumptes en la cúria diocesana.

29/6-3/7.- Santuari de la Mare de Déu de Lourdes: com tots els anys, acompanya la peregrinació diocesana, organitzada per la Hospitalitat diocesana de Nostra Senyora de Lourdes.

Secretaria General

Nomenaments i Cessaments

El Sr. Bisbe de la diòcesi, Mons. Enrique Benavent Vidal, el dia 28 de juny de 2017, nomenà Capellà de l'Hospital *Verge de la Cinta*, de Tortosa, al Rev. Josep García Panisello.

Tanmateix, el Sr. Bisbe, amb data 29 de juny de 2017, signà un decret pel qual el Sr. Josep Lluís Ginovart, deixa de ser membre del Consell d'Assumptes Econòmics del Bisbat de Tortosa a partir del dia 30 de juny de 2017.

En dono fe.

Francisco García Monforte
Canceller – Secretari General

Crònica diocesana

Celebració dels 400 anys del carisma vicencià.1617-2017

Les Filles de la Caritat de la Casa d'Acollida de Tortosa, van celebrar el 2 de juny, els 400 anys del Carisma Vicencià. A les 11 h. ens vam aplegar unes cent persones a l'església de la Puríssima per celebrar l'Eucaristia. També hi eren presents dues regidores del consistori tortosí. Fou presidida pel P. Josep Ignasi Caamaño i concelebrada per Mn. Ivan Cid. Els preveres i un grup de fidels entraren en processó pel passadís central portant el llibre de la Paraula de Déu, un ciri, uns cartells amb el carisma vicencià i la resta amb un petit ciri cadascú, mentre tots cantàvem: "Poble de Déu, poble en marxa". La germana Ma. Teresa va fer la monició d'entrada, dient que era un dia d'especial alegria per a la gran família vicenciana. Que aquesta celebració ens porte a realitzar el nostre compromís d'ajuda envers els més necessitats i que la caritat arribi a tot el món i regne en el cor de totes les persones.

En l'homilia, el P. Josep Ignasi ens digué que era un dia gran, recordant sant Vicenç de Paül i santa Lluïsa de Marillac, els quals ens van donar un gran testimoni de caritat ajudant els més pobres. Deia sant Vicenç que primer s'havia d'actuar i després confirmar-ho amb la paraula. Això és el que fan les Filles de la Caritat i el mateix hem de fer nosaltres, ja que l'important no són les paraules, sinó les obres, perquè el fonament de la vida cristiana és la caritat. Avui un germà nostre rebrà la creu i entrarà a formar part de l'Associació de la Caritat. El món d'avui necessita una donació de nosaltres mateixos, per fer-lo més humà i més solidari. Que aquesta Eucaristia sigui d'acció de gràcies pels 400 anys del nostre carisma. Que l'estimar els altres sigui amb el desig de servir i acompanyar els més pobres.

Tot seguit fou presentat a la comunitat cristiana, en Josep Altadill Felip, qui va adquirir el compromís del ministeri de la caritat en nom de l'Església i de l'Associació Internacional de la Caritat de Sant Vicenç de Paül (AIC), demanant ser servidor dels germans més necessitats, segons l'esperit de sant Vicenç de Paül i santa Lluïsa de Marillac. El sacerdot beneí el crucifix i l'imposà a Josep: "Rep la

insígnia de la teva Associació, el Crucifix, la imatge del Fill de Déu, exemple de caritat”. Li donà un pin d’identificació, el carnet i el document base, que és un document de treball.

En acabar la Missa, la germana Mª Teresa ens invità a veure uns vídeos sobre sant Vicenç i santa Lluïsa, presentats per la germana Mercedes Toríbio. Ens digué que en paraules del Superior General, el carisma vicencià presenta “l’oració i l’acció creuades” amb humilitat, caritat i senzillesa. En els vídeos vam veure: sant Vicenç servint els pobres, com els va servir, destinataris del carisma vicencià, països on treballen, característiques del servei del voluntariat i com han de destacar les virtuts de la caritat, senzillesa i humilitat. Finalment vam veure un power point, el qual mostrava la tasca del laicat vicencià. Després de haver-hi un breu col·loqui, moderat per la germana Filla de la Caritat, Teresa Brull. Dues germanes van revestir-se de sant Vicenç de Paül i santa Lluïsa i tot va ajudar a que la celebració fos molt reeixida.

A continuació va tenir lloc un dinar solidari, a benefici dels més desfavorits, al qual va assistir-hi el Sr. Ferran Bel, alcalde de la ciutat i unes vuitanta persones. Havent dinat, el Sr. Manolo Cardona expressà el seu agraïment per l’obra que les Filles de la Caritat porten a terme i, tot seguit el Sr. Alcalde remarcà la gran tasca d’aquestes religioses al llarg dels 21 anys que treballen entre nosaltres, donant en tot moment testimoni a moltes persones, més enllà de l’ajuda material i espiritual. Manifestà el seu agraïment i ens digué que la nostra ciutat se sentia honorada per la presència de les religioses paüles, les quals són molt estimades a Tortosa. Finalment, la germana Mª Teresa donà les gràcies per tot el que havien rebut a part de l’ajuda material: estima, comprensió, etc. Un fort aplaudiment trencà el silenci. Moltes gràcies, germanes paüles i, fins la propera celebració.

Maria Joana Querol Beltrán

Aniversari de la dedicació de la catedral de Tortosa

El dia 7 de juny, es celebrà el 420è aniversari de la Dedicació de la Catedral de Tortosa, església mare de la diòcesi, on el bisbe hi té la seua càtedra i els canonges tenen al seu càrrec la cura del temple i la missió de pregar pels diocesans, pedres vives d’aquest temple.

La catedral primer va ser basílica visigòtica, convertida en mesquita durant la dominació musulmana. Fou catedral romànica en temps de la Reconquesta, fins arribar a la definitiva catedral gòtica, consagrada pel bisbe Gaspar Punter, el 8 de juny de 1597.

A les 18'30 h. el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal, presidí l'Eucaristia concelebrada pel Capítol Catedral. S'inicià la celebració amb el rès de vespres, pròpies de la dedicació d'una església. La 1ª lectura fou del primer llibre dels Reis (8, 22-23, 27-30). El Salm responsorial: "Aquest és el Tabernacle on Déu es trobarà amb els homes". La 2ª lectura de la primera carta de sant Pere (2, 4-9) i l'Evangelí (Lc 19, 1-10).

El Sr. Bisbe, inicià l'homília saludant el Capítol Catedral i els fidels, i ens digué que estàvem reunits per celebrar l'Eucaristia en la solemnitat del 420^è aniversari de la dedicació de la Catedral, que ens porta a pensar en la presència de Déu en la humanitat.

Un temple és un signe d'un Déu que vol estar a prop del seu poble i de cadascú de nosaltres. En la 1ª lectura del primer llibre dels Reis, hem escoltat la pregària en el temple, quan Salomó pregà davant tota l'assemblea del poble d'Israel, que havia sentit sempre la presència de Déu. Presència en la columna de foc, en el núvol, en la tenda de l'encontre i, quan el poble està instal·lat al seu lloc, és la presència de Déu enmig del poble, és presència de salvació. El temple és imatge del veritable Temple, la presència de Jesucrist enmig de la humanitat. Déu vol salvar tots i la salvació és el mateix Jesucrist, qui vol canviar la nostra vida.

Celebrem l'aniversari de la consagració de la nostra Catedral. Déu s'ha fet proper a la humanitat, de tal manera que vol trobar-se amb nosaltres i vol que nosaltres el trobem. Per això un temple és un lloc de pregària i un lloc de salvació. En la 2ª lectura de la carta de sant Pere, el temple és el lloc on Déu escolta les pregàries del seu poble. En l'Evangelí de sant Lluc, Déu ens dóna la salvació. Jesucrist ha vingut a buscar i salvar a qui s'havia perdut.

Des d'aquí s'edifica l'altre temple que és l'Església, formada per tots aquells que escoltem l'Evangelí. La litúrgia d'avui ens parla d'un Déu proper que vol salvar-nos. Que la celebració de l'aniversari de la consagració de la Catedral sigui un motiu per donar gràcies. Déu ens ha cridat a formar part d'un temple espiritual. Agraïm al Senyor el regal que ens ha fet de pertànyer a la seua Església.

Amb el cant del Magnificat i la benedicció del Sr. Bisbe acabà la celebració. Donem gràcies a Déu per la nostra Catedral, lloc de tro-

bada i de pregària de la gran família diocesana. *Maria Joana Querol Beltrán*

La delegació de Missions celebra la darrera reunió del curs a Gandesa

El diumenge 11 de juny, la Delegació de Missions celebrà la darrera reunió del curs a Gandesa. A les 12 h. vam arribar a la parròquia de l'Assumpció de Maria, on vam ser rebuts per alguns membres de la comunitat. Al costat de la porta es van exposar alguns productes del "Comerç Just", per tal que si algú desitjava col·laborar amb l'ajut als nostres missioners diocesans, ho tingués al seu abast.

A les 12'30 h. compartírem l'Eucaristia amb la comunitat parroquial. Celebració en la qual van rebre el sagrament de la Unció de Malalts cinquanta-tres feligresos. El cor parroquial amb els cants, acompanyats d'alguns instruments musicals, van contribuir a fer la celebració més reeixida. La 1ª lectura del llibre de l'Èxode (Ex 34, 4b-6.8-9) va fer-la un membre de la parròquia. Al Salm responsorial vàrem cantar: "Tu ets qui ens crida i en silenci venim". La 2ª lectura (2Co 13, 11-13) fou proclamada per un membre de la Delegació de Missions i l'Evangelí segons sant Joan (Jn 3, 16-18), per Mn. Jordi Centelles.

Mn. Jordi inicià l'homília fent referència a la solemnitat de la Santíssima Trinitat i també a la festa de la Unció dels Malalts. Donà les gràcies a tots els qui rebrien aquest sagrament, per la manera de saber portar les malalties o l'ancianitat. Quan rebem un sagrament tenim alegria i sentim pau. Com diu sant Pau en la 2ª lectura: "*Germanys, estigueu contents, refermeu-vos, animeu-vos, viviu en pau...*" Demanem saber viure en l'alegria del Crist Ressuscitat. També avui ens acompanya, digué, la Delegació de Missions de la nostra diòcesi, que treballa per a que els nostres missioners amb la seua evangelització, arriben a les parts més llunyanes del nostre món. La fe és un do de Déu i hem de compartir-lo.

Tot seguit administrà el sagrament, després de pronunciar les paraules: "Gràcies a Déu per l'oli amb el qual ungirem els nostres germans" i tota l'assemblea respongué: "Que sigue beneït per sempre". A les pregàries es va tenir un record especial pels missioners de la diòcesi i pels qui havien rebut la Unció dels Malalts. El cant de comunió fou: "Queda't amb nosaltres".

Abans de la benedicció final, el matrimoni Roger Marco i Maria Palau, missioners de la diòcesi que van estar tres anys a la República Dominicana, ens van donar el seu testimoni. El seu projecte fou treballar amb uns xiquets que anaven a l'escola de dilluns a divendres. El Senyor ens acompanyà sempre i no mai ens vam sentir sols. Compartir la vida amb els més necessitats i la gent senzilla t'ajuda a valorar més les coses. Va ser una experiència preciosa i des de Gandesa us volem comunicar que vam ser molt feliços a les mans del bon Déu. Ens vam sentir molt units a les nostres comunitats parroquials i molt acompanyats, mitjançant les corretges de l'amor. Gràcies també per la col·laboració que vam rebre de la parròquia de Gandesa És impossible resumir en uns minuts, les experiències viscudes al llarg de tres anys, però sí que podem dir que Déu sempre ens guanya en generositat. Un fort aplaudiment trencà el silenci amb el que escoltàvem els nostres missioners. Després de la benedicció vam cantar a la Mare de Déu: "Quantes coses a la vida".

Tot seguit, la Delegació de Missions, presidida pel delegat diocesà, Mn. Antoni Borràs Giner, vam celebrar la reunió de fi de curs al saló parroquial segons l'Ordre del Dia previst i, en acabar vam compartir un dinar de germanor. Donem gràcies a Déu per la bona acollida que vam trobar a la parròquia l'Assumpció de Maria de Gandesa, tant per part del seu rector, Mn. Jordi Centelles, rector de Gandesa. *Delegació de Missions.*

Caritas Diocesana presenta la memòria social 2016

Càritas va presentar el dijous 15 de juny, la memòria social corresponent a l'any 2016. Ho va fer a la sala del Tinell del Palau Episcopal on el Bisbe Enrique Benavent, el President de Càritas Diocesana, acompanyat pel Director Agustín Castell i els seu Secretari General Agustí Adell, han posat de manifest l'acció social que s'ha portat a terme durant l'any passat. La presentació ha estat a partir de la Declaració Universal dels Drets Humans, on els representants de Càritas han explicat com es contribueix a través dels projectes (i dintre de les limitacions) a fer efectius diferents articles dels Drets Humans. També han insistit que és deure de tots i especialment de les administracions treballar per crear polítiques socials que incloguin a tothom, protegeixi als més febles i no generin desigualtats.

Així a través dels articles 2, 3, 23, 25, 26 i 29 s'han explicant els 22 projectes socials que porten a terme a través de les 34 Càritas Parroquials o Interparroquials existents arreu de la diòcesi. També s'ha posat novament de relleu com aquesta tasca no hagués pogut fer-se mai, sense la col·laboració desinteressada d'un total de 865 persones voluntàries que de manera desinteressada dediquen el seu temps i talent per fer un món més just.

Durant l'any 2016, Càritas ha acompanyat a 10.720 persones –3.648 famílies fent-los costat en diferents àmbits de la seva vida. El 76% del volum d'activitat 1.815.396 € ha estat orientada a cobrir primeres necessitats a través dels seus 6 projectes de caràcter assistencial, cosa per la qual Càritas és ja molt coneguda i reconeguda. Però Càritas porta endavant altres projectes dintre de l'àrea que anomena de “Promoció i Empoderament de Persones i Famílies”, que per ser projectes d'abast més reduït, tenen sempre una repercussió mediàtica menor, però que són tan o més importants que els altres i pels quals Càritas en fa un especial aposta. En total són 16 projectes que engloben àmbits com l'acollida i acompanyament personalitzat, la promoció i capacitació per al món laboral, promoció de la família, treball intercultural, infància, empoderament de la dona, persones privades de llibertat, gent gran i altres projectes que es poden trobar descrits en més detall a la pàgina web www.caritastortosa.org. Aquests projectes de promoció i empoderament representen una despesa global de 244.455 € un 10,3 % del volum d'activitat total. Per tant 2.059.851 € han estat destinats a l'acció social directa. Si es té en compte que el pressupost total executat és de 2.383.812 €, es dedueix fàcilment que 86 € de cada 100 € han retornat a la societat en forma d'ajudes directes o projectes de promoció i empoderament, per la qual cosa es mantenen com fins ara uns excel·lents paràmetres d'eficiència econòmica i retorn social.

Tan mateix i analitzant les dades de manera comparada, Càritas ha atès durant el 2016 el 23% més de famílies que fa 4 anys (2013), tot i que ha disminuït en un 1,6% respecte del 2015. Això dona una idea de la lenta recuperació dels sectors més vulnerables si ho comparem amb l'acceleració econòmica, que de moment, només arriba a uns pocs.

Per altra banda, s'ha destacat que aquestes dades van en relació amb els indicadors estadístics oficials sobre les condicions de vida a l'estat espanyol (ECV-2016) que indiquen que durant el 2016 el llindar de risc de pobresa es va situar en el 22,3% de la població,

mentre que en 2015 era del 22,1%. D'aquesta manera es consolida la tendència de l'augment de la desigualtat social, la qual no ens podem permetre si volem ser una societat avançada que respecta i promou els drets humans.

Un any més Càritas ha reclamat a les administracions competents la creació de polítiques socials que frenin la desigualtat i aconseguixin frenar la transmissió intergeneracional de la pobresa ja que 8 de cada 10 persones que vivien en greus dificultats econòmiques quan eren infants, estan tornant a viure en aquestes condicions quan són adults.

Per últim s'ha fet una forta crida als poders polítics perquè impulsin polítiques internacionals que garanteixin els drets humans i protegeixin les vides de les persones refugiades i migrants, impedit que es vegin abocades a prendre rutes més perilloses; millorin el sistema d'acollida perquè sigui flexible, sostenible, i permetin la veritable integració de les persones; facilitin noves vies legals i segures; posar fi a les devolucions il·legals i garanteixin que totes les persones puguin sol·licitar l'accés a la protecció internacional, així com aconseguir la protecció efectiva de les que es troben en una situació de major vulnerabilitat.

La diòcesi de Tortosa peregrina al santuari de la Mare de Déu de Lourdes

Del 29 de juny fins al 3 de juliol, la nostra diòcesi realitzà la 36ena. peregrinació al santuari de la Mare de Déu de Lourdes, presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent Vidal. En total dos-cents trenta peregrins de tots els arxiprestats de la diòcesi, entre els quals hi havia set sacerdots i el divendres i dissabte van participar-hi dos més, un diaca permanent, trenta malalts, quaranta joves i un bon grup de voluntaris, tots acompanyats per Ferran Carles Munné, President de l'Hospitalitat, pel Consiliari Mn. Jordi Centelles Llop i algunes altres persones que tant col·laboren en l'organització i durant els cinc dies de peregrinació.

Dijous, 29 de juny

Al matí del dijous van anar sortint dels diferents llocs previstos els cinc autocars i abans de les 18 hores ja estàvem tots allotjats en-

tre l'hospital i els hotels. Després de sopar ens vam aplegar a la Sala Notre Dame, per celebrar la Trobada Hospitalària. El President ens adreçà unes paraules de benvinguda. El nostre bisbe Enrique destacà que es la Mare de Déu la que ens convoca a viure aquests dies de pregària, servei, convivència... expressant la nostra fe als seus peus. Després beneí les medalles que lliurà als qui ja porten uns anys de servei. El Consiliari ens recomanà que meditéssim davant la Gruta, el Càntic de Maria, el "Magnificat", que ens porta una vivència de la Mare de Déu, motiu que ens mou a venir a Lourdes i que siguem dies de gràcia i d'acompanyament dels malalts, centre de la peregrinació. Finalment tots els qui tenien alguna tasca encomanada: sacerdots, joves, hostesses, menjador, piscines, etc. es van reunir en grups a la mateixa sala per rebre les diferents informacions sobre els actes de la peregrinació.

Divendres, 30 de juny

Com tots els dies, el primer acte fou el rés de Laudes davant la Verge Coronada i després la celebració de l'Eucaristia a Sant Josep, presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada per nou sacerdots. A totes les celebracions hi fou present, Mn. Josep Mª Folch Masdeu, diaca permanent. S'inicià la Missa amb el cant: "Hem vingut aquí, Senyor, Jesús". Els cants foren dirigits tots els dies per Mn. Ivan Cid Pegue-roles, acompanyat a l'armonium per Mn. Rafel Prades Antolí.

Tot seguit el Via Creu, preparat per Mn. Jordi Centelles. Alguns peregrins van llegir cadascuna de les catorze estacions, representades amb les magnífiques escultures que hi ha al llarg del Camí de la Creu. És molt emocionant, però els malalts no poden assistir-hi, donades les dificultats del terreny, ja que es troba en plena muntanya. Per això el celebren a la Pradera.

Havent dinat, ens vam retrobar tots a l'explanada per fer la foto del grup i tot seguit, a les 14'30 h. ens vam traslladar a Santa Bernardette per celebrar l'acte penitencial. A les 16 h. va tenir lloc a la Pradera el Via Creu dels malalts i tot seguit el pas dels malalts per la Gruta.

Dissabte, 1 de juliol

Després del rés de Laudes i del pas per les Piscines, malgrat la forta pluja que ens acompanyà, es celebrà a les 9'45 h. la Missa a la Gruta de les Aparicions, juntament amb peregrins de les diòcesis de

Barcelona, Sant Feliu, Terrassa i Lleida, presidida pel nostre bisbe Enrique i concelebrada per Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida i sacerdots de les diòcesis respectives.

Les pregàries van fer-les els membres de les diferents Hospitalitats i arribat el moment de les ofrenes, Barcelona oferí un infant, en Pau, el pa i el vi, l'estendard, un llibret del peregrinatge i un ciri. Lleida oferí un fanal encès, representant la llum de l'Esperit Sant, simbolitzant que hem de ser llum per als altres. En acabar la celebració, el nostre Bisbe, en nom de les diferents peregrinacions diocesanes, donà gràcies al Senyor per totes les Hospitalitats del món que acompanyen els malalts. I les diòcesis que estem aquí reunides donem gràcies al Senyor per l'arquebisbe de Barcelona, Mon. Joan Josep Omella que està a Roma perquè el Papa l'ha fet cardenal. També el Sr. Bisbe donà gràcies al Senyor per celebrar Mons. Salvador Giménez, bisbe de Lleida, el 12è aniversari de la seua ordenació episcopal. Acabà la celebració amb l'Ave Maria de Lourdes.

A les 16 h. vam celebrar a la Sala Notre Dame la Vetllada Festiva, en la que van participar els joves i algunes persones grans de la nostra peregrinació diocesana. Finalment, a les 21 h. com a cloenda dels actes del dissabte, la Processó Mariana per l'Explanada. Els malalts i tots els peregrins, vam anar resant el Rosari, que s'acabà amb la benedicció del Sr. Bisbe i amb el cant "Salve Regina"

Diumenge, 2 de juliol

A les 9'30 h. ens vam aplegar a la basílica de Sant Pius X, per celebrar la Missa Internacional. A més a més de la nostra diòcesi, van participar-hi peregrins de les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu, Terrassa, Lleida, Salamanca, Saragossa, Sevilla, Zamora, Alcalà de Henares, Coria-Càceres, Mérida-Badajoz, i una diòcesi de Portugal. Moltes de les diòcesis estaven presidides pels seus bisbes. La celebració la presidí el bisbe de Coria-Càceres, Mons. Francisco Cerro. A les 17 h. es celebrà la Processó Eucarística, i a les 21'15 h. ens vam retrobar a Sant Josep per celebrar una Hora Santa, preparada per Mn. Antonio Jurado i basada en les paraules de Maria del Magnificat: "El Senyor ha fet en mi meravelles".

Dilluns, 3 de juliol

A les 9 h. vam celebrar a Sant Josep la Missa d'acomiadament. Tot seguit vam fer una gran rotllana els dos-cents trenta peregrins i

amb el Cant dels adéus, plens d'emoció, ens vam acomiadar amb l'esperança de retrobar-nos el proper any. Que la Mare de Déu de Lourdes i ens hi ajude i la Mare de Déu sota les diferents advocacions dels pobles de la nostra diòcesi, ens done força per complir tot el que aquests dies hem viscut.

A tots els que any rera any feu possible la peregrinació diocesana presidida pel nostre Bisbe Enrique, qui ha pogut dedicar aquests dies a acompanyar especialment els malalts i joves i tots els peregrins, amb el cor ple de joia diem: Fins el proper any que ens puguem retrobar. *Maria Joana Querol Beltrán*

Recull de notícies publicades al setmanari “Vida diocesana”

Juny

Encuentro sacerdotal en Mig-camí.

En la mañana del 24 de abril, tuvo lugar un encuentro de los sacerdotes diocesanos en Mig-Camí, esta ermita tan querida de Tortosa. Nos hemos encontrado a media mañana y ha comenzado con el rezo de la Hora menor, luego ha habido una exposición, como un testimonio personal de Mn Eduardo García Salvador, cura de las Alquerías del Niño Perdido, y ha explicado sus experiencias sacerdotales en las diversas parroquias: la meditación del evangelio y su puesta en práctica. Ha sido como su reflexión pastoral, a lo largo de sus muchos años de sacerdote.

Ha habido un canto y luego un testimonio escrito, de un sacerdote diocesano y misionero, Mn Joan Alonso, leído por Mn. Jordi Centelles; luego el testimonio de un diácono, Jesús Cid, sobre la enfermedad y el dolor. También un canto, una oración y silencio.

Mn. Ivan Cid, ha leído un escrito de una religiosa de la Consolación, María Dolores García, que se encuentra en Mozambique, natural de Morella y que ha hablado sobre su experiencia de ayuda y acompañamiento de los sacerdotes en su vida y su vocación religiosa. Todo lo cual nos indica la necesidad de los sacerdotes en la vida de los cristianos, parroquias y otras actividades.

Ha habido un rato de descanso, para charlar, cambiar impresiones y tomar café y luego adoración al Santísimo Sacramento, como

centro de nuestro encuentro y de nuestra misión de anunciar a Jesucristo. *Mn. Antonio Bordás.*

Fiesta de la Mare de Déu dels Àngels en la Jana.

El sábado 29 de Abril 2017, después de la celebración eucarística presidida por el sr. Obispo, la capilla de la *Virgen de los Ángeles*, de la Jana, fue bendecida solemnemente por el mismo Sr. Obispo de Tortosa. En efecto, el pueblo de la Jana tiene una devoción particular a la Virgen de los Ángeles por tradición.

La capilla de la Virgen de los Ángeles, inaugurada en 1791, estuvo abierta al culto hasta el inicio de la guerra civil española de 1936-1939 en que se destruyeron todas las imágenes, el camarín, el tabernáculo, la imagen de Nuestra Señora y el lienzo pintado por D. José Camarón, Director de la Academia de Pintura de Valencia.

El proceso de proyecto de restauración de la capilla fue iniciado por la consejería de cultura, educación y ciencia de la Generalitat Valenciana y se ha ido desarrollando desde 2012 hasta terminar todos los trabajos de restauración en 2016.

El 28 de abril a las 20,00 horas, con el volteo de campanas se anunciaba la fiesta que se inició el sábado 29 a las 12,00 horas con la celebración eucarística en honor a la Virgen de los Ángeles en la iglesia parroquial, presidida D. Enrique Benavent con la intervención del Coro parroquial. Al finalizar la santa misa, la sociedad musical Santa Cecilia, de la Jana, interpretó algunas piezas y el himno a la *Mare de Déu dels Àngels*.

A las 17,00 horas, salida y traslado de la imagen a su capilla que el Sr. Obispo bendijo después de explicar a los fieles y devotos de la Jana el el objeto de capilla para gloria de la Virgen y en a beneficio del pueblo y de la la provincia. *Padre Godefroid-Léon*

Festa a Alfara de Carles en Honor a la Mare de Déu dels Ports.

Molts feligresos i veïns d'Alfara han viscut la festa en honor a la nostra mare, la Mare de Déu dels Ports. La missa, de l'octava de Pasqua i celebrant la Divina Misericòrdia, ha estat molt solemne. Ens han acompanyat joves de la Comunitat del Cenacle que han cantat i han donat el seu testimoni de resurrecció. A molts feligresos els hi ha tocat el cor veure com Déu ha reconduït la vida d'aquests joves. Després hem fet la processó pels carrers del poble amb la

imatge de la Mare de Déu. Hem tingut també el dinar de germanor. Eren unes 140 persones. Agraïm a la gent d'Alfara per la gran col·laboració. Que la Mare de Déu dels Ports us beneeixi a tots i quan vingueu a Alfara passeu-la a venerar, us espera. *Mossèn Javier Vilanova*

III Jornada de formació per a catequistes.

El passat dissabte 29 d'abril va tenir lloc al Seminari Diocesà la tercera jornada de formació per a catequistes que organitza la delegació de catequesi. La temàtica que hem treballat ha estat en relació a la Bíblia. Mossèn Jordi Salvador ens va exposar la vida de les primeres comunitats cristianes. El seu treball va ajudar als catequistes a veure els pilars de la fe dels primers cristians, tots ells sostinguts per l'impuls de l'Esperit Sant que sempre és viu en la seva Església. En un segon moment vam fer tres grups de lectio divina, acompanyats i dirigits pels nostres tres seminaristes. Vam acabar la Jornada fent una pregària d'adoració al Santíssim. Amb molta alegria la quarantena de catequistes que van assistir van retornar a les seves comunitats. Que Déu beneeixi el treball de formació que, gràcies a Ell, hem tingut aquest curs. *Rev. Javier Vilanova*

Festa de la Mare de Déu de la Providència.

El III diumenge de Pasqua es celebra la festa de la *Mare de Déu de la Providència*, patrona de l'ermita de Mig Camí, de Tortosa. A les 19 hores es celebrà l'Eucaristia presidida per Mons. Enrique Benavent Vidal i concelebrada per Mn. Isaïes Riba. Jordi Roig acompanyà els cants amb l'armonium, els qual foren a càrrec de Mn. Rafel Prades. Tortosins i tortosines i algunes persones de La Cava - Deltebre, omplien l'ermita.

En l'homilia, el Sr. Bisbe, ens recordà que estàvem celebrant la Pasqua, acompanyats per la Mare de Déu. La presència de Maria és la d'una mare que està present en tota la família. La seua presència i missió és única i singular. Després de la benedicció del nostre bisbe Enrique, s'acabà la celebració amb el cant: "Regina coeli laetare, al-leluia!" Tot seguit s'inicià la processó al voltant de l'ermita, entonant diferents cants a la Mare de Déu i en entrar, el cant final: "Salve Regina".

Abans d'acomiar-nos, els ermitans ens van obsequiar amb unes pastes i vi dolç. Resultà una festa molt participada i reeixida.

Que la Mare de Déu ens guiï com diu la tornada dels goigs: “Pues sois con tanta excelencia de la gloria fiel camino: Sed nuestro norte divino, Virgen de la Providencia”. *Maria Joana Querol*

“Jornada del Totxo” a Campredó.

Ja va sent una tradició. Sota aquest títol el consell parroquial organitza una jornada anual a favor de Mans Unides, Campanya contra la fam. Aquest any va ser la tarda de Diumenge 30 d’abril. Amb la participació de més de 300 persones.

Futbol3 per als joves, activitats per als més petits, una tómbola, un punt de venda de plantes, un punt de venda de coses de Mans Unides, una rifa de diferents regals i un punt de venda de cocs que preparen la gent i begudes van ser les activitats que es van desenvolupar amb èxit.

Una conferència de la Dra. Núria Mulet, oncòloga de la Vall Hebron i un concert d’un quartet de corda van ser les activitats culturals que van completar la jornada.

Visita Pastoral a la parròquia de Santa Bàrbara.

L’última setmana del mes d’abril la parròquia de *Santa Bàrbara* ha tingut la Visita Pastoral del nostre bisbe D. Enrique. Començà el dilluns 24 trobant-se amb els joves que es preparen per la confirmació, continuant amb els infants de comunió. Fent un parèntesi amb els grups, es traslladà a l’ajuntament del poble on fou rebut per l’Alcalde Sr. Alfred Blanch. Acabada l’audiència, que durà uns 30 minuts, continuà la Visita Pastoral en el centre parroquial amb els Agents de Pastoral formats pel Consell Pastoral Parroquial, Catequistes, Càritas, Mans Unides, Cor parroquial. Cada grup exposà la seva tasca que realitza al llarg de l’any.

El divendres 28, després d’una entrevista en directe per la ràdio del poble, La Plana-Ràdio, visità els malalts als quals animà i oferí la Sagrada Comunió. El recorregut domiciliari va concloure en la visita al Centre de Dia del poble on hi havia en aquell moment una dotzena d’avis i àvies.

La Visita Pastoral ha conclòs amb la Missa Estacional el diumenge 30 de d’abril, al final de la qual tots els feligresos passaren a saludar el Sr. Bisbe. *Mn. Ferran Aspa.*

Sortida interparroquial d'Amposta a Batea.

El passat 1 de maig, com ja fa uns quants anys, tingué lloc la jornada festiva dels col·laboradors parroquials. Aquest any, el lloc escollit per aquesta diada ha estat la població de Batea, municipi de la Terra Alta, d'uns dos mil habitants i fronterer amb la Franja. Una població que basa la seva economia en el conreu de la vinya i en l'elaboració de vins. En l'actualitat Batea compta amb uns vint cellers.

Havent sortit d'Amposta a les vuit i mitja del matí, abans d'arribar a Batea, fèiem una parada al restaurant Coll del Moro per a esmorzar. A les deu del matí, arribàvem a Batea. L'alcalde de la població, En Joaquim Paladella, i l'ex-regidor de Cultura de l'Ajuntament de la Vila, En Joaquim Arrufí, ens esperaven per acollir-nos i fer-nos de guia pels carrers i edificis de la població.

Comença la visita en la mateixa plaça Major antesala de l'antic nucli de població o Vila Closa. La plaça, presidida per la Casa de la Vila, conserva uns interessants porxos construïts als segles XIII i XIV. Ens endinsem en l'antic nucli de població passant per davant de la Capella de la *Mare de Déu del Portal*. Seguim pels carrers estrets i irregulars amb arcs coberts fins arribar a l'església parroquial de *Sant Miquel*, notable edifici barroc amb façana neoclàssica ricament ornamentada amb tres portes emmarcades per columnes, fornícules, un gran frontó i un campanar de torre vuitavat, decorat i coronat per una balustrada. La direcció de l'obra es va encarregar a Francesc Melet, mestre d'obres de Fraga; a ell també li correspon la direcció de les obres de l'església de Corbera d'Ebre, de l'ermita de la Capella de la *Mare de Déu de la Misericòrdia*, de la Fatarella, la construcció de la sagristia major de la catedral de Tortosa, la nova catedral de Lleida i la nostra església arxiprestal d'Amposta.

Continuem la visita pels carrers de la Vila Closa fins arribar a l'edifici de la Cooperativa per visitar el seu celler. Ens esperen el president, membres de la Junta i l'enòloga que ens dona una explicació detallada dels cups i de la elaboració del vi. A la una del migdia que ens dirigim a la Capella de la Mare de Déu del Portal. Fou construïda l'any 1694. Allí s'hi venera la imatge de la Verge que és de caoba decorada amb or, obra de l'escultor bateà Frederic Galcerà i Alabart, autor del sant Jordi de bronze del Pati dels Tarongers del Palau de la Generalitat. La capella és d'estil barroc, amb gran ornamentació i una cúpula de grans dimensions. Allí hi celebrem l'Euca-

ristia. És temps de Pasqua. Ens sentim com aquell grup de seguidors de Jesús acompanyats per Maria, la mare de Jesús (Ac 1,14). Vam pregar per les parròquies i, en especial, per aquells membres de les nostres comunitats que més necessitat tenen de la nostra pregària.

El dinar tingué lloc al Coll del Moro. A les cinc de la tarda tornàvem a Batea. Ens esperaven una altra vegada l'alcalde i l'ex-regidor, a l'entrada del camp de futbol, al costat de les piscines, coberta una i a l'aire lliure l'altra. Van mostrar-nos també diversos camps on es poden practicar altres esports. La tarda estava destinada a visitar diverses instal·lacions de les que gaudeix la població: escoles, institut d'ensenyança secundària, centre de cinema, centre de dia i de rehabilitació mèdica, etc. A les set de la tarda visitem el Celler Piñol, on s'elaboren vins de producció limitada, premiats en multitud de *catés* internacionals. Acabem la visita-estada a Batea visitant el celler dels germans Arrufí, de recent apertura, que elabora vins ecològics.

Són les nou del vespre quan arribem a Amposta havent compartit una jornada completa d'atencions i de bona convivència, atencions i valoracions que perdurarà en el record personal i col·lectiu per molt de temps. S'ho mereix Batea, les persones que ens han acollit, i s'ho mereixen les persones que, de forma voluntària i generosa, col·laboren en les comunitats parroquials. *Mn. Ramon Font*

Jornada diocesana amb joves

“Aixeca't, confia i camina”.

Alçar-nos del pecat, confiar en la misericòrdia de Déu i caminar amb la seva gràcia és el procés de conversió que marca tota la vida cristiana. Aquesta fou la música de fons de la passada jornada diocesana amb joves que celebrarem la tarda del 6 de maig al Seminari Diocesà. Un centenar d'adolescents i joves varen participar de la trobada.

Fou una tarda -com ens digué el Sr. Bisbe- per trobar-nos i convidaure, reflexionar i pregar i fins sentir-nos enviats per donar testimoni de la nostra fe. Vàrem combinar la frescor d'una dinàmica d'acollida, en la profunditat dels tallers, l'entretingut joc Mega Party i un intens enviament per compartir en tots que amb l'amor de Déu tot és possible.

La jornada venia preparada per tot un material previ amb unes catequesis sobre el cartell i l'himne, unes propostes de pregària per adolescents i joves, una enquesta, un testimoni i les bases per al

concurso del Mannequin Challenge que vàrem fer durant la tarda. Material que també podem fer servir per continuar i concretar en les parròquies el treball de la jornada.

Gràcies a totes les persones que vareu fer possible una tarda diferent i engrescadora amb els més joves de la nostra diòcesi. *Equip de la delegació de pastoral juvenil.*

La Visita Pastoral a les parròquies de Godall i Uldecona.

Continuant la Visita Pastoral que està realitzant a l'arxiprestat Montsià-La Tinença, el Sr. Bisbe, Dr. Enrique Benavent, s'ha fet present en els primers dies del mes de maig a les parròquies de *la Transfiguració del Salvador*, de Godall, i de *Sant Lluc, evangelista*, d'Uldecona, que vivien d'aquesta manera i amb molta senzillesa un temps de gràcia molt especial.

Dimecres, 3 de maig, començava la visita als vols de migdia amb el desplaçament a l'Ajuntament d'Uldecona per saludar l'alcaldesa, Sra. Núria Ventura. En acabar, D. Enrique va fer una primera ronda de visites als malalts en els seus domicilis fins l'hora de dinar. A la tarda, va fer-se present a l'Ajuntament de Godall per saludar igualment el seu alcalde, Sr. Francisco Aguiar, i una representació de la Corporació Municipal. Continuà visitant alguns malalts godallencs. Retornat a Uldecona, tingué una trobada amb la comunitat de Monges Agustines, on a continuació va celebrar l'Eucaristia, que va servir també per donar gràcies a Déu pels 90 anys de vida de Mn. Juan José Millan, sacerdot emèrit fill del poble, "vicari" de la nostra parròquia.

Diumenge, 7 de maig i dimarts 9, va continuar la visita amb tot un seguit d'actes i reunions. Que sapiguem aprofitar aquest temps de gràcia per créixer en la fe, l'esperança i l'amor. *Mn. Blai Ruiz*

Conferència Episcopal Espanyola

Comissió permanent

Los días 26 y 27 de junio, y bajo la Presidencia del Cardenal Ricardo Blázquez, Arzobispo de Valladolid, se reunió en Madrid la Comisión Permanente de la Conferencia Episcopal Española (CEE), de la que forman parte el Arzobispo de Barcelona y nuevo cardenal Mons. Juan José Omella, miembro del Comité Ejecutivo -en esta ocasión ausente-, el arzobispo de Urgell, Mons. Joan Enric Vives, como Presidente de la Comisión episcopal de Seminarios y Universidades, y el Obispo de Tortosa Mons. Enrique Benavent, como Presidente de la Comisión episcopal de Doctrina de la fe

Los retos de la Educación hoy

Uno de los asuntos que ha tratado la Comisión Permanente ha sido *los retos de la educación hoy*. Ha expuesto el tema el presidente de la Comisión Episcopal de Enseñanza y Catequesis, Mons. César Augusto Franco. También ha informado sobre la marcha de la mesa eclesial de la educación de cara al Pacto Educativo y de la Enseñanza religiosa en España. Esta mesa se constituyó el 2 de marzo de 2017 y están representadas las instituciones de la Iglesia católica implicadas en el campo de la educación.

Presente y futuro del Apostolado seglar

El presidente de la Comisión Episcopal de Apostolado Seglar, Mons. Javier Salinas, ha sido el encargado de presentar el tema, “El Apostolado seglar en España: Presente y futuro”.

Entre otros asuntos, Mons. Salinas ha hablado sobre la naturaleza y misión del apostado laical y sobre su formación. Ha informado sobre el II Congreso Internacional sobre Acción Católica que se celebró en Roma del 27 al 28 de abril. Además, ha adelantado los próximos eventos en los que trabaja su Comisión:

- La Acción Católica General ha organizado un encuentro de laicos de parroquias que recorrerán el Camino de Santiago del 27 de julio al 2 de agosto, para luego celebrar una Asamblea en Santiago de Compostela del 3 al 6 de agosto. Será un encuentro abierto donde laicos de parroquias de todas las diócesis puedan reflexionar sobre su propia vocación para ayudar a construir “parroquias con actitud de salida”. El lema, “Salir, caminar y sembrar siempre de nuevo”.
- La XV Asamblea General Ordinaria del Sínodo de los Obispos, que se celebrará en el mes de octubre de 2018 sobre “Los jóvenes, la fe y el discernimiento vocacional”. La Comisión Permanente aprobó en su anterior reunión un grupo de trabajo que está llevando a cabo en España el proceso de consulta sobre el documento preparatorio para esta Asamblea.
- La Jornada Mundial de la Familia (Dublín 2018), que se celebrará con el lema, “El Evangelio de la familia, alegría para el mundo” y la Jornada Mundial de la Juventud (Panamá 2019), que tendrá como hilo conductor las palabras de la Virgen María “He aquí la sierva del Señor; hágase en mí según tu palabra”.

El don de la vocación presbiteral

Otro de los temas del orden del día ha sido la nueva *Ratio Fundamentalis Institutionis Sacerdotalis* “El don de la vocación presbiteral” que hizo pública la Santa Sede el 8 de diciembre de 2016. El presidente de la Comisión Episcopal de Seminarios y Universidades, Mons. Joan Enric Vives, ha informado sobre el trabajo que está realizando la comisión de estudio para su puesta en marcha en la Iglesia en España.

Otros temas del orden del día

Los presidentes de las Comisiones Episcopales han expuesto las actividades y proyectos que están realizando, con el fin de hacer un seguimiento del Plan Pastoral de la CEE, “Iglesia en misión al servicio de nuestro pueblo” (2016-2020).

En el capítulo económico, se han aprobado los balances y liquidación presupuestaria del año 2016 del Fondo Común Interdiocesano, de la Conferencia Episcopal Española y de los órganos que de ella dependen.

Calendario de reuniones

La Comisión Permanente también ha aprobado el calendario de las reuniones de los órganos de la Conferencia Episcopal Española para el año 2018. Los ejercicios espirituales para los obispos se han fijado del 7 al 13 de enero. Las reuniones de la Asamblea Plenaria del 16 al 20 de abril y del 19 al 23 de noviembre. La Comisión Permanente se reunirá los días 27 y 28 de febrero; 26 y 27 de junio; y 2 y 3 de octubre.

Nombramientos

Como es habitual después de la Asamblea Plenaria de renovación de cargos, la Comisión Permanente ha confirmado, por un periodo de tres años, a los directores de secretariados de las siguientes Comisiones Episcopales:

- Luis García Gutiérrez, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Liturgia.
- José Luis Pinilla Martín, SJ, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Migraciones.
- Anastasio Gil García, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Misiones y Cooperación entre las Iglesias.
- Fernando Fuentes Alcántara, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Pastoral Social.
- Pablo Delclaux de Müller, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Patrimonio Cultural.

- Manuel E. Barrios Prieto, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Relaciones Interconfesionales.
- Sergio Requena Hurtado, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Seminarios y Universidades.
- Juan Luis Martín Barrios, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Pastoral y de la Subcomisión Episcopal de Catequesis.
- José Gabriel Vera Beorlegui, como director del secretariado de la Comisión Episcopal de Medios de Comunicación Social.
- José Miguel García Pérez, como director de la Comisión Episcopal de Enseñanza y Catequesis.
- Raquel Pérez Sanjuán, como directora del secretariado de la Subcomisión Episcopal de Universidades
- Lourdes Grosso García, M.Id., como directora del secretariado de la Comisión Episcopal para la Vida Consagrada.

Además, ha nombrado directores de secretariado de las siguientes Comisiones Episcopales:

- Juan Carlos Mateos González, sacerdote de la archidiócesis de Toledo, director del secretariado de la Comisión Episcopal de Clero.
- Jesús Pulido Arriero, sacerdote de la Hermandad de Sacerdotes Operarios Diocesanos del Sagrado Corazón de Jesús, como director del secretariado de la Comisión Episcopal para la Doctrina de la Fe.

Otros nombramientos

- Josep Ángel Sáiz Meneses, obispo de Terrassa, como consejero nacional del movimiento “Cursillos de Cristiandad de España”.

- Enrique Alarcón García, laico de la diócesis de Albacete, como presidente general del movimiento “Fraternidad Cristiana de Personas con Discapacidad –FRATER– España”.
- José Moreno Losada, sacerdote de la archidiócesis de Mérida-Badajoz, como consiliario general del movimiento “Profesionales Cristianos” de Acción Católica.
- Fabián Brito López, laico de la diócesis de Tenerife, como presidente de la asociación “Scouts Católicos de Canarias” (SCC).
- Salustiano Silva Bejarana, laico de la diócesis de Coria-Cáceres, como presidente general del “Movimiento Rural Cristiano” (Prórroga por un año más).
- José Manuel Lozano Zazo, sacerdote de la archidiócesis de Madrid, como consiliario nacional de la asociación “Apostolado de Nuestra Señora de Fátima en España”.
- **Álvaro Martínez Moreno**, laico de la diócesis de Córdoba como presidente nacional del Movimiento “Cursillos de Cristiandad de España”.
- Eduardo Toraño **López**, sacerdote de la archidiócesis de Madrid, como asesor espiritual nacional de la asociación “Renovación Carismática de España” (RCCE).
- Pablo Garamendi Lecanda, laico de la diócesis de Bilbao, como presidente nacional de la Federación Española de Hospitalidades de Nuestra Señora de Lourdes.
- Francisco José González Jiménez, sacerdote de la diócesis de Coria-Cáceres como asesor eclesialístico de OCASHA.

Tarraconense

Reunió dels Bisbes i Rectors del Seminari Major Interdiocesà

El dia 8 de juny va tenir lloc al Seminari Major Interdiocesà de Catalunya la reunió de final de curs dels Bisbes que hi tenen els seus Seminaris integrats i els Rectors respectius, de les set Diòcesis Tarragona, Girona, Lleida, Solsona, Tortosa, Urgell i Vic. Fou presidida per l'Arquebisbe metropolità de Tarragona Mons. Jaume Pujol i hi assistiren l'arquebisbe d'Urgell, bisbe delegat per al Seminari i els altres Bisbes catalans implicats.

Després de rebre i reflexionar sobre la Memòria del Curs 2016-2017, i de l'aplicació de la nova Ratio de formació sacerdotal, van aprovar la continuïtat per a un nou trienni de l'Equip de formadors Mn. Norbert Miracle, com a Rector, Mn. Jaume Casamitjana, com a Vicerecator, i Mn. Xavier Vilanova com a Director espiritual. Ho feren públic als seminaristes posteriorment.

L'Eucaristia en la festa de Jesucrist Gran Sacerdot centrà la trobada amb els seminaristes, presidida per l'arquebisbe Pujol, i posteriorment un sopar de germanor clogué la reunió.

Ratificat l'Equip de formadors del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya

L'Arquebisbe metropolità de Tarragona i els Bisbes de totes les 6 Diòcesis sufragànies de la Província Eclesiàstica Tarraconense (Tarragona, Girona, Lleida, Solsona, Tortosa, Urgell i Vic) han tornat a nomenar per a un període de tres anys l'Equip formatiu del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya, que continuarà estant format per Mn. Norbert Miracle i Figuerola com a Rector, Mn. Jaume Casamitjana i Vilaseca com a Vicerecator, i Mn. Javier Vilanova i Pellissa com a Director espiritual. I el Bisbe delegat per a acompanyar el Seminari continuarà essent Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell.

Mn. Norbert Miracle i Figuerola és prevere de l'Arquebisbat de Tarragona, llicenciat en Història i Teologia, Rector del Seminari diocesà de Tarragona, Canonge penitencier de la Catedral, Delegat diocesà d'Ensenyament, rector de la parròquia de Santa Maria de Salomó, professor a la Facultat de Teologia de Catalunya i Vicesecretari de la Conferència Episcopal Tarraconense.

Mn. Jaume Casamitjana i Vilaseca és prevere del bisbat de Vic, llicenciat en Dret Canònic, Rector del Seminari diocesà de Vic, Delegat diocesà de Joventut, rector de la parròquia de Sant Cristòfol de Vespella i Sant Andreu de Gurb i jutge diocesà.

Mn. Javier Vilanova i Pellissa és prevere del bisbat de Tortosa, Rector del Seminari diocesà de Tortosa, Delegat diocesà de Catequesi i rector de les parròquies d'Alfara de Carles i del Sagrat Cor de Jesús de Tortosa.

Mons. Joan Josep Omella, nou Cardenal

Els dies 28 i 29 de juny el Papa Francesc va presidir a Roma el Consistori de creació de 5 nous Cardenals, entre els quals l'Arquebisbe de Barcelona Mons. Joan Josep Omella, així com la missa de la solemnitat dels apòstols Pere i Pau.

Va assistir als actes l'Arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol, amb la quasi totalitat dels bisbes de Catalunya i el Cardenal Lluís Martínez Sistach, molts arquebisbes i bisbes d'Espanya encapçalats pel President de la Conferència Episcopal Espanyola Cardenal Ricardo Blázquez, i entre les autoritats civils la Vicepresidenta del Govern de l'Estat Soraya Sáenz de Santamaría i el President de la Generalitat de Catalunya Carles Puigdemont, així com la Ministra de Sanitat Dolors Montserrat i la Consellera de Governació Meritxell Borràs.

Els principals actes foren el Consistori a Sant Pere del Vaticà, la tradicional "Visita di calore" a l'aula Pau VIè. del Vaticà, el sopar d'honor a l'Ambaixada d'Espanya prop de la Santa Seu, l'Eucaristia de la solemnitat dels apòstols Pere i Pau a la Basílica de Sant Pere del Vaticà el dia 29, i el dinar ofert pel nou Cardenal al Col·legi Espanyol de Sant Josep de Roma. El divendres dia 30 el Cardenal Joan Josep Omella va presidir una missa d'acció de gràcies a la Capella de Sant Josep del Col·legi Espanyol de Roma.

Noticiari i comunicats

Los sacerdotes Sergi Gordo y Antoni Vadell han sido nombrados obispos auxiliares de Barcelona

La Santa Sede hizo público, el 19 de junio de 2017, que el papa **Francisco** ha nombrado a los sacerdotes **Sergi Gordo Rodríguez** y **Antoni Vadell Ferrer obispos auxiliares de Barcelona**. Así ha sido comunicado por la Nunciatura Apostólica en España a la Conferencia Episcopal Española (CEE).

Sergi Gordo Rodríguez es en la actualidad canciller secretario general de la archidiócesis de Barcelona, y se le ha asignado la sede titular de Cene (*Cenen (sis)* de antigua Mauritania Cesariense). Antoni Vadell Ferrer es en la actualidad vicario episcopal para la Evangelización de la diócesis de Mallorca. Le ha sido asignada la sede titular de Urci (Torre de Villaricos, *Urcitan (us)* –España– que tenía como metropolitana a Toledo).

Sergi Gordo es canciller secretario general de Barcelona desde 2004

Sergi Gordo Rodríguez nació en Barcelona el 23 de marzo de 1967. A los 14 años ingresó en el seminario menor. Pasó después al seminario mayor, donde cursó los estudios eclesiásticos de Filosofía y Teología. Obtuvo el bachiller en Teología en la Facultad de Teología de Cataluña. Fue ordenado sacerdote el 14 de junio de 1992. Es licenciado en Filosofía por la Universidad Ramon Llull de Barcelona (1994), donde también cursó el bienio de doctorado en Filosofía. De 2001 al 2004 amplió estudios en Lengua y Filosofía en Múnich.

Su ministerio sacerdotal lo ha desarrollado en la diócesis de Barcelona, donde ha desempeñado los siguientes cargos: adscrito de las iglesias de Santa María y de la Santísima Trinidad de Villafranca del Penedès y formador del seminario menor diocesano (1992-2001); colaborador de la delegación episcopal para la Vida Consagrada, como encargado de las relaciones con los Institutos Seculares (1997-

2005); y profesor de la Facultad eclesiástica de Filosofía y del curso propedéutico del seminario conciliar (1998-2017).

En la actualidad es canciller de la curia y secretario general del arzobispado de Barcelona y secretario de la Provincia Eclesiástica de Barcelona (desde 2004); canónigo y miembro del consejo presbiteral, del colegio de consultores y del consejo pastoral diocesano (desde 2009); consiliario diocesano del *Movimiento de Profesionales Católicos de Barcelona* (desde 2011) y miembro del Patronato de la Fundación para la construcción de la Basílica de la Sagrada Familia (desde 2017).

Antoni Vadell es vicario episcopal para la Evangelización de Mallorca desde 2013

Antoni Vadell Ferrer nació en Lluçmajor (Mallorca) el 17 de mayo de 1972. A los 17 años ingresó en el seminario menor de Mallorca, pasando después, en 1992, a cursar la filosofía y teología en el seminario mayor. Fue ordenado sacerdote el 31 de mayo de 1998. Obtuvo la licenciatura en Teología, especialidad en Pastoral de la Juventud y Catequética en el Pontificio Ateneo Salesiano (2006-2009).

Su ministerio sacerdotal lo ha desarrollado en la diócesis de Mallorca, donde ha desempeñado los siguientes cargos: vicario parroquial de la parroquia Beato Ramon Llull (1998-2006); rector del seminario menor (1999-2006) y delegado para la Pastoral de las Vocaciones y formador del seminario mayor (2002-2006); vicario parroquial de las parroquias de San José Obrero y del Corpus Christi y responsable pastoral en los respectivos colegios parroquiales (2009-2014); y delegado diocesano de Pastoral Catequética y Litúrgica (2009-2013).

En la actualidad es vicario episcopal para la Evangelización, desde 2013; rector de la unidad de Pastoral de la Mare Deu distintas parroquias de Mallorca y miembro del colegio de consultores y del consejo presbiteral desde 2014; y profesor del Instituto Superior de Ciencias Religiosas de Mallorca (ISUCIR).

Sumari

BISBAT

Sr. Bisbe

Homilia del Sr. Bisbe en la solemnitat del Corpus Christi. <i>Santa Església Catedral de Tortosa</i> , diumenge 18 de juny de 2017	295
PARAULES DE VIDA: L'Esperit i la vida del cristià	299
Contemplar el món amb la mirada de Déu	300
Queda't amb nosaltres, Senyor	301
Viure en l'Església	303
El Espíritu y la vida del cristiano	304
Contemplar el mundo con la mirada de Dios	306
Quédate con nosotros, Señor	307
Vivir en la Iglesia	309
Activitats de D. Enrique Benavent Vidal, bisbe de Tortosa. <i>Juny 2017</i>	310

Secretaria General

Nomenaments i/o cessaments	313
----------------------------------	-----

Crònica diocesana

Celebració dels 400 anys del carisma vicencià.1617-2017.....	314
Aniversari de la dedicació de la catedral de Tortosa.....	315
La delegació de Missions celebra la darrera reunió del curs a Gandesa.....	317
Caritas Diocesana presenta la memòria social 2016.....	318
La diòcesi de Tortosa peregrina al santuari de la Mare de Déu de Lourdes	320
Recull de notícies publicades al setmanari "Vida diocesana". <i>Juny</i>	323

CONFERÈNCIA EPISCOPAL ESPANYOLA

Comissió permanent

Los retos de la Educación hoy	330
Presente y futuro del Apostolado seglar	330
El don de la vocación presbiteral	331
Otros temas del orden del día	332
Calendario de reuniones	332
Nombramientos	332
Otros nombramientos	333

TARRACONENSE

Reunió dels Bisbes i Rectors del Seminari Major Interdiocesà	335
Ratificat l'Equip de formadors del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya	335
Mons. Josep Omella, nou Cardenal	336

NOTICIARI I COMUNICATS

Los sacerdotes Sergi Gordo y Antoni Vadell han sido nombrados obispos auxiliares de Barcelona	337
Sergi Gordo es canciller secretario general	337
Antoni Vadell es vicario episcopal para la Evangelización de Mallorca desde 2013	338

Disponibile

Disponible

Disponible